

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3452/2024
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Бркић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ АД Нови Сад, ради исплате, одлучујући о предлогу тужиоца за понављање поступка, у седници одржаној 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, предлог тужиоца за понављање поступка пред Врховним судом у предмету Рев2 1587/2023.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 26/20 од 13.12.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде у 2011. години и 2012. години исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке, док је одбијен захтев тужиоца за исплату преко досуђеног до траженог износа за децембар 2011. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу захтева за исплату мање исплаћене зараде за период од 01.01.2013. године до 15.10.2013. године. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу захтева за исплату мање исплаћене зараде за април и август 2011. године и за јануар, фебруар, април, мај, август и новембар 2012. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 146.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног до траженог износа од 317.000,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 771/22 од 23.03.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде у назначеном периоду исплати новчане износе појединачно наведене у изреци првостепене пресуде са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, те да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 146.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу одбијена је жалба туженог и потврђено решење којим је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење којим је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Решењем Врховног суда Рев2 1587/2023 од 30.08.2023. године, одбачена је, као неблаговремена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 771/22 од 23.03.2022. године.

Пуномоћник тужиоца поднео је 18.12.2023. године првостепеном суду предлог за понављање поступка пред Врховним судом у предмету Рев2 1587/2023 од 30.08.2023. године, позивајући се на одредбе члана 426. став 1. тачка 1. ЗПП, јер је суд био непрописно састављен.

Одлучујући о основаности предлога за понављање поступка у смислу члана 433а. у вези члана 426. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23), Врховни суд је утврдио да предлог није основан.

Одредбом члана 433а ЗПП прописано је да се понављање поступка пред Врховним судом може захтевати само из разлога наведених у члану 426. став 1. тач. 1, 6, 11. и 12. тог закона, ако се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред Врховним судом. Чланом 426. ЗПП прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови: ако је суд био непрописно састављен или ако је судио судија који је по закону морао да буде искључен или је решењем суда био изузет или ако је у доношењу пресуде учествовао судија који није учествовао на главној расправи (тачка 1.); ако је до одлуке суда дошло услед кривичног дела судије, односно судије поротника, законског заступника или пуномоћника странке, противне странке или трећег лица (тачка 6.); ако странка стекне могућност да употреби одлуку Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права, а то је могло да буде од утицаја на доношење повољније одлуке (тачка 11.); ако је Уставни суд, у поступку по уставној жалби, утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајамчене Уставом у парничном поступку, а то је могло да буде од утицаја на доношење повољније одлуке.

Полазећи од садржине наведених законских одредаба, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови прописани законом за понављање поступка пред овим судом. Према стању у списима суд је приликом доношења решења Рев2 1587/2023 од 30.08.2023. године којим је одлучио о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 771/22 од 23.03.2022. године, био прописно састављен у већу од три судије, а не постоје, нити је тужилац указао на друге разлоге за понављање поступка.

Следом наведеног, по становишту Врховног суда, предлог тужиоца за понављање ревизијског поступка поднет из разлога предвиђеног чланом 426. тачка 1. ЗПП није основан.

Због наведеног, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић